

त्रिषुगवां सर्वे गोविज्ञा मयमस्त्रियाम् ॥ ५० ॥ तनुष्णं करीषोऽस्त्रीदु
 ग्धं शीरं पयः समम् । पयस्य माज्यदध्यादितक्रंदधिघृतेतरत् ॥ ५१ ॥
 घृतमाज्यं हविः सर्पिर्नवनोतं नवोद्धृतम् । तनुह्यैयंगवीनयत् ह्योगोदो
 होद्भवं घृतम् ॥ ५२ ॥ दण्डाहतं कालशेयमरिष्टमपि गोरसः । तक्रं ह्यु
 दम्बिन्मथितं पादाम्बुर्द्धाम्बुनिर्जलम् ॥ ५३ ॥ मण्डं दधिभवं मस्तुपेयूषो
 ऽभिनवं पयः । अशनायावुमुश्नाश्नुज्ज्ञासस्तु कवलार्थकः ॥ ५४ ॥ सपीतिः
 स्त्रीतुल्यपानं सग्निः स्त्रीसहभोजनम् । उदन्यातुपिपासातृत्तर्षा जग्धिस्तु
 भोजनम् ॥ ५५ ॥ जेमनं लेह आहारे विघ्नो न्याद इत्यपि । सौहि
 त्यं तर्पणं तृप्तिः फेलाभुक्तसमुज्जितम् ॥ ५६ ॥ कामं प्रकामं पर्य्याप्तं निका मेष्टं य
 धेप्सितम् । गोपे गोपालगोसंख्यगोधुगाभीरवह्नवाः ॥ ५७ ॥ गोमहिष्यादि
 कं पादबन्धनं दोगवीश्वरे । गोमान्गोमीगोकुलानुगोधनं स्याद्गवां व्रजः
 ॥ ५८ ॥ त्रिष्वशितंगवीनं तद्गावो यत्राशिताः पुरा । उक्षाभद्रो बली
 बर्हः ऋषभो वृषभो वृषः ॥ ५९ ॥ अनङ्गान्सौरभेये गौरुक्ष्णं संहतिरै
 क्षकम् । गव्यागोत्रागवां वत्सधेन्वेर्वात्सकधेनुके ॥ ६० ॥ वृषो महान्
 महोक्षः स्याद्वृद्धोक्षस्तुजरद्भवः । उत्पन्नउक्षाजातोक्षः सद्यो जातस्तु
 तर्क्षकः ॥ ६१ ॥ शकृत्करिस्तु वत्सः स्याद्दम्यवत्सतैरै समौ । आर्षभ्यः
 षण्डतायोग्यः षण्डो गोपतिरिदं चरः ॥ ६२ ॥ स्कन्धप्रदेशस्तु व
 ह्नः सास्त्रातुगलकम्बलः । स्यान्नस्ति तस्तु न स्योतः प्रथवा उयुगपार्श्व

अमर
वै ७